

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3508/2019
15.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Александра И. Ковачевић, адвокат из ..., против туженог "Raiffeisen banka" АД Београд, са седиштем у Београду, коју заступају пуномоћници Владимир Ђокић и Слободан Ковијац, ради поништаја споразума о престанку радног односа, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1. 1771/19 од 18.07.2019. године, у седници већа одржаној дана 15.07.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1. 1771/19 од 18.07.2019. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу П1. бр. 36/2018 од 08.04.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље АА из ... против туженог "Raiffeisen banka" АД Београд из Београда, ради поништаја као незаконитог споразума о престанку радног односа тужиље број .. од 16.05.2018. године, са захтевом за враћање тужиље на рад, у целости, као неоснован. Ставом другим изреке одбачена је, као недозвољена, тужба тужиље ради распоређивања тужиље на послове вишег саветника продаје – сервиса у експозитури ... или друге послове у складу са њеном стручном спремом, знањима и способностима. Ставом трећим изреке одлучено је да свака странка у спору сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1771/19 од 18.07.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке одбијен је, као неоснован, захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију, из свих законских разлога због којих се ревизија може изјавити.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службни гласник РС“ 72/11 ... 18/20) па је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. У ревизији се не указује посебно на остале битне повреде одредаба парничног поступка због којих се ревизија може изјавити, у смислу члана 407. став 1. тачка 2. и тачка 3. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била у радном односу код туженог на неодређено време по основу закљученог анекса уговора о раду број .. од 01.07.2008. године, где је радила на пословима – виши сарадник продаје сервиса, у експозитури .. у Споразумом о престанку радног односа број .. од 16.05.2018. године тужили је престао радни однос сходно члану 175. став 1. тачка 3. и чланом 177. Закона о раду, а у споразуму је, између осталог, констатовано да је тужила пре него што је потписала споразум упозната са својим правима и последицама до којих долази у остваривању права за случај незапослености. Пре закљученог споразума тужила је путем е-маила позвана на састанак 16.05.2018. године у 15.00 часова, ради анализе радних обавеза, а састанку су присуствовали регионални директор, директор правне службе, директор кадровске службе и директор сектора за пословање са становништвом. На састанку је тужили предочено да је током наградне игре коју је организовао тужени (путовање у Париз за две особе и одлазак на тениски турнир на Rolan Garrosu) тужила злоупотребила своја овлашћења на начин ближе наведен у образложењима првостепене и другостепене пресуде, те да је због постојања сумње у регуларност наградне игре тужени извршио проверу наградног такмичења од момента издавања master картица добитницима награде, трансфера и уплата које су вршили, па је утврђено да је тужила у свом поседу имала master картице два добитника и сама, без њиховог присуства у више наврата вршила уплате на њихове рачуне. С обзиром да је тужила била изузетан и вредан радник, а да је због тежине злоупотребе и пооштрене процедуре у вези односа банке и клијента тужили свакако следио прекид радног односа, тужени је пристао да уместо отказа радног односа са тужиљом закључи споразум о престанку радног односа, те је у сагласност обе парничне странке, на наведеном састанку, закључен и потписан оспорени споразум.

Тужила је тражила да се поништи спорни споразум јер јој је приликом потписивања предочено да ће се против ње поднети кривична пријава, па је тужила из страха и уз претње потписала споразум.

На овако утврђено чињенично стање другостепени суд је правилно применио материјално право када је потврдио првостепену пресуду, а разлоге другостепеног суда у свему прихвата и Врховни касациони суд. Ово зато што је у поступку на поуздан начин утврђено да приликом потписивања споразума о престанку радног односа на страни тужиле није постојала мана воље, да је њена изјава о престанку радног односа дата добровољно, без принуде и претње, да је тужила овај споразум својевољно потписала, а тужени ничим није довео у заблуду тужилу поводом постојања разлога због којих је дошло до споразумног престанка радног односа.

Чланом 177. Закона о раду прописано је да радни однос може да престане на основу писменог споразума послодавца и запосленог, као и да је пре потписивања споразума послодавац дужан да запосленог писменим путем обавести о последицама до којих долази у остваривању права за случај незапослености.

У споразуму, који је тужила својевољно потписала, је наведено да је тужила упозната са својим правима и последицама до којих долази у остваривању права за случај незапослености, па пошто тужила није доказала да је споразум потписала из страха и уз претње, односно да је приликом закључења наведеног споразума код тужиле било мана воље, ревизија тужиле је одбијена, као неоснована.

Супротно наводима ревизије, у поступку је утврђено, а што произлази из исказа саслушаних сведока који су присуствовали састанку одржаном 16.05.2018. године, да је тужили предочена злоупотреба овлашћења током поменуте наградне игре и да је тужила била свесна злоупотребе и последица исте, те да је својевољно пристала да закључи споразум о престанку радног односа са туженим. Чињеница да је против тужиле касније поднета кривична пријава због основане сумње да је учинила кривично дело превара из члана 208. став 1. КЗ, која је одбачена, не утиче на законитост закљученог споразума, јер тужила, као што је већ речено, није доказала да је приликом закључења споразума код ње постојала било која мана воље из члана 60. Закона о облигационим односима.

На правилност побијане пресуде не утичу наводи ревизије којима се указује да је тужени био дужан да писменим путем обавести тужилу, пре потписивања споразума, о последицама до којих долази у остваривању права за случај незапослености. Уколико је и постојао овакав пропуст туженог, то би био разлог за евентуалну накнаду штете тужили због таквог пропуста.

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе изјављене ревизије којима се не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, због чега ти разлози нису посебно образложени.

Тужила у ревизијском поступку није успела, због чега нема право на трошкове ревизијског поступка, које је тражила и определила, а у смислу члана 153. и 154. ЗПП.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 414. став 1. и члана 165. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић